

Ed. **620. Breytingartillögur** [11. mál]
við frv. til l. um launajöfnunarbætur, bætur almannatrygginga og verðlagsmál.

Frá meiri hl. fjárhags- og viðskiptanefndar.

1. Við 1. gr.

a. Upphaf 1. málgr. hljóði svo:

Frá 1. október 1974 til 31. maí 1975 og þar til heildarsamtök aðila vinnumarkaðarins hafa samið um annað skulu launagreiðendur greiða launajöfnunarbætur í stað almennrar verðlagsuppbótar á laun umfram þá verðlagsuppbót, sem svarar til kaupgreiðsluvísitölu 106.18 stig, sem hér segir:

b. 3. töluliður hljóði svo:

Á hærri laun greiðast ekki launajöfnunarbætur. Hækkun grunnlauna um 3% hinn 1. desember 1974 og enn um 3% hinn 1. júní 1975 hefur þó engin áhrif á greiðslur launajöfnunarbóta skv. 1. og 2. tölulið þessarar greinar eða hækkun grunnlauna í samræmi við samninga heildarsamtaka aðila vinnumarkaðarins.

2. Aftan við 3. gr. bætist: og þar til annað verður ákveðið.

3. 4. gr. hljóði svo:

Hækkun sú á búvöruverði til bænda, sem hlýst af hækkun skv. 3. gr., skal ekki greidd út í hlutfalli við framleiðsluverðmæti, heldur jafnað þannig til bænda, að hún gagnist eingöngu hinum tekjulægri í þeirra hópi með líkum hætti og launajöfnunarbætur launþegum skv. lögum þessum. Heimilt er, að setja reglugerð um innheimtu og úthlutun þessara bóta í samráði við Stéttar-samband bænda.

Framleiðsluráð landbúnaðarins skal annast úthlutun launajöfnunarbóta samkvæmt 1. málgr.

Eftirfarandi reglur skulu gilda um launajöfnunarbætur til bænda:

1. Launajöfnunarbætur greiðast þeim einum, er reka bú á lögbýli. Einstaklingar, sem eru aðilar að félagsbúi samkvæmt mati úthlutunarnefndar, hafa sama rétt til launajöfnunarbóta og aðrir bændur. Hlutfélög, önnur félög með tak-

- markaðri ábyrgð, stofnanir og aðrir ópersónulegir aðilar eiga ekki rétt á launajöfnunarbótum.
2. Aðeins framleiðendur nautgripaafurða, sauðfjárafurða og kartaflna eiga rétt á launajöfnunarbótum.
 3. Aðilar, sem í árslok 1974 voru með minni bú eða búshluta en svarar 60 ærgildum í nautgripum og/eða sauðfé, eiga ekki rétt á launajöfnunarbótum. Sama gildir um aðila með bú, sem á árinu 1974 gaf bónda og skylduliði hans hærri vinnulaunatekjur af nautgripa- og/eða sauðfjáreign en svarar til meðalvinnulauna af 500 ærgilda bú í nautgripum og/eða sauðfé, samkvæmt útreikningi og ákvörðun Framleiðsluráðs landbúnaðarins. Kartöfluframleiðendur 1974, sem eru utan fyrrgreindra marka varðandi búfjáreign, eiga rétt á launajöfnunarbótum eftir reglun, er Framleiðsluráð landbúnaðarins setur.
 4. Búvöruframleiðendur, sem á árinu 1974 höfðu tekjur af atvinnu utan landbúnaðar, skulu — ef þeir fullnægja settum skilyrðum að öðru leyti — fá greiddar skertar launajöfnunarbætur samkvæmt mati Framleiðsluráðs landbúnaðarins.
 5. Réttur til launajöfnunarbóta er bundinn því skilyrði, að hlutaðeigandi telji tekjur sínar og eignir 1974 fram til skatts á fullnægjandi hátt að dómi Framleiðsluráðs landbúnaðarins.

Framleiðsluráði landbúnaðarins er heimilt að takmarka eða fella niður launajöfnunarbætur til búvöruframleiðenda, sem eru með hærri fyrningarfyrirrátt á skattframtali en reiknað er með í verðlagsgrundvelli búvöru, enda sé bústofn þeirra stærri en svarar 500 ærgildum í nautgripum og/eða sauðfé. Nú rekur aðili fleiri en eitt bú, og skal þá litið á þau sem eina heild við ákvörðun launajöfnunarbóta.

Umsóknir um launajöfnunarbætur skulu sendar Framleiðsluráði landbúnaðarins fyrir lok frests, er hún ákveður. Afrit af skattframtali 1975 skal fylgja hverri umsókn. Umsóknir mega vera í formi ljósrits af framtali (þ. e. almennu skattframtali og landbúnaðarskýrslu), sem skattstjóri sendir Framleiðsluráði landbúnaðarins með áritun um, að hlutaðeigandi sækir um að fá greiddar launajöfnunarbætur. Framleiðsluráð landbúnaðarins ákveður nánari tilhögun umsókna.

Framleiðsluráð landbúnaðarins ákveður fjárhæðir launajöfnunarbóta, er skulu vera breytilegar eftir hæð vinnutekna af búrekstri 1974, innan þess ramma, sem ákveðin er í þessari grein, og í sem fyllstu samræmi við þau ákvæði, sem gilda um launajöfnunarbætur til launþega, sbr. 1. og 2. gr. þessara laga og reglugerð nr. 267/1974, um launajöfnunarbætur.

4. 5. gr. falli niður.

5. 6. gr. verði 5. gr. og hljóði svo:

Greiðsla fjölskyldubóta, sbr. 26. gr. laga nr. 67/1971, sbr. lög nr. 62/1974, skal á tímabilinu 1. október til 30. júní 1975 miðuð við það, að árlegar fjölskyldubætur með barni séu 20 000 kr.

6. 7. gr. verði 6. gr. og hljóði svo:

Fjárhæðir bóta samkvæmt lögum um almannatryggingar, nr. 67/1971, sbr. lög nr. 96/1971, nr. 112/1972 og nr. 62/1974, aðrar en fjölskyldubætur, fæðingastyrkur og tekjutrygging skv. 19. gr., skulu taka breytingum sem hér segir:

Frá 1. október 1974 skulu þær hækka um 6% frá því, sem í gildi var í sept. 1974.

Frá 1. desember 1974 skulu þær hækka um 3% frá því, sem í gildi var í nóv. 1974.

Frá 1. apríl 1975 skulu þær hækka um 9% frá því, sem í gildi var í mars 1975.

Frá 1. júlí 1975 skulu þær hækka enn um 3% frá því, sem í gildi var í júní 1975.

Breytingar þessar skulu einnig taka til greiðslna skv. 73. gr. laganna.

Þannig verði fullur, árlegur ellilífeyrir einstaklinga, sbr. 11. gr. laga nr. 67/1971, sem hér segir, eftirgreind tímabil, miðað við að lífeyrir sé fyrst tekinn við 67 ára aldur:

Frá 1. október 1974 til 30. nóvember 1974	155 400 kr.
Frá 1. desember 1974 til 31. mars 1975	160 068 —
Frá 1. apríl 1975 til 30. júní 1975	174 480 —
Frá 1. júlí 1975	179 760 —

7. 8. gr. verði 7. gr. og hljóði svo:

Tímabil:	1. okt. 1974	1. des. 1974	1. apríl 1975	Frá 1. júlí 1975
	til 30. nóv. 1974	til 31. mars 1975	til 30. júní 1975	
	kr.	kr.	kr.	kr.
1. Fjárhæð annarra árstekna líf- cyrisþega en lífeyris almanna- trygginga (reiknaðrar leigu af eigin húsnæði og tekna barna), sem ekki skerðir rétt til uppbót- ar á lífeyri (tekjutryggingar):				
Einstaklingar	41 300	41 300	45 000	46 380
Hjón	74 340	74 340	81 000	83 460
2. Uppbót á lífeyri (tekjutrygging) á ári:				
Einstaklingar	93 900	96 720	141 120	145 380
Hjón	169 020	174 096	238 620	245 760
3. Hafi bótaþegi aðrar tekjur, sbr. 1., umfram fjárhæðirnar, sem til- greindar eru í 1., skal skerða upp- bótina um ákveðinn hundraðs- hluta af tekjum umfram nefnd mörk sem hér segir	50%	51.5%	55%	55%

8. 9. gr. verði 8. gr. og hljóði svo:

Breytingar bóta almannatrygginga skv. 6. og 7. gr. skulu m. a. koma í stað breytinga skv. 1. mgr. 78. gr. laga nr. 67/1971, sbr. 12. gr. laga nr. 96/1971, af tilefni launajöfnunarbóta skv. lögum þessum, 3% almennrar hækkunar grunnlauna 1. desember 1974, launahækkunar skv. samkomulagi ASÍ og vinnuveitenda frá 26. mars 1974 og 3% almennrar hækkunar grunnlauna frá 1. júní 1975.

9. 10. gr. verði 9. gr. og hljóði svo:

Frá 1. október 1974 til 31. maí 1975 og þar til öðruvísi verður ákveðið skulu niðurgreiðslur vöruverðs úr ríkissjóði ekki vera lægri en þær eru við gildistöku laga þessara.

10. 11. gr. verði 10. gr. og upphaf gr. hljóði svo:

Frá 1. október 1974 til 31. maí 1975 og þar til öðruvísi verður ákveðið má ekki hækka o. s. frv.

11. Á eftir 11. gr. (sem verði 10. gr.) komi ný gr., sem verði 11. gr. og hljóði svo:

Fjárfestingarlánasjóðir endurláni það fé, sem þeir fá til ráðstöfunar, með sambærilegum kjörum og þeir njóta sjálfir. Á þetta við um vaxtakjör (að viðbættum eðlilegum vaxtamun), lántíma, lántökukostnað, gengisákvæði, sé um erlent lánsfé að ræða, og verðtryggingarákvæði sé fjárins aflað á þeim grundvelli. Heimilt er að ákveða lánskjör þessara sjóða þannig, að ákvæði um verðtryggingu eða gengisákvæði nái til ákveðins hluta hvers láns í til-
teknum lánaflokkum, er ákvarðast af því, hve stór hluti verðtryggt eða gengis-

tryggt fé er af heildarráðstöfunarfé sjóðanna. Jafnframt skal tryggja hæfilega ávöxtun eigin fjár þeirra.

Ríkisstjórnin lætur fram fara árlega endurskoðun á lánskjörum sjóðanna, sbr. ákvæði 1. málsgr., og skal þá hafa hliðsjón af samsetningu þess fjármagns, sem sjóðirnir hafa yfir að ráða. Skal slík endurskoðun fyrst fara fram fyrir 15. júní n. k., vegna ársins 1975.

Ríkisstjórnin skal, að fengnum tillögum Seðlabanka Íslands og Framkvæmdastofnunar ríkisins, setja meginreglur um lánskjör allra opinberra fjárfestingarlánasjóða í samræmi við ákvæði 1. málsgr.

Stjórnir sjóða þeirra, sem hlut eiga að máli, skulu síðan gera tillögur um lánskjör innan ramma meginreglnanna skv. 3. málsgr. Að fengnum þeim tillögum skal ríkisstjórnin taka endanlega ákvörðun um lánskjör fjárfestingarlánasjóða og kemur sú ákvörðun í stað lagaákvæða og reglna þeirra, sem nú gilda um þetta efni.

12. Á eftir 13. gr. komi ákvæði til bráðabirgða, er hljóði svo:

Ákvæði til bráðabirgða.

Fyrir árslok 1975 skal heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra láta fram fara könnun:

a) á framfærslukostnaði elli- og örorkulífeyrisþega og skal könnunin bæði ná til einstaklinga og hjóna, er njóta elli- og örorkulífeyris.

Hliðsjón af könnun þessari skal höfð við ákvörðun elli- og örorkulífeyris og tekjutryggingar hjóna og einstaklinga.

b) á framfærslukostnaði barna einstæðra foreldra. Hliðsjón af könnun þessari skal höfð við ákvörðun barnalífeyris.

13. Fyrirsögn frv. verði:

Frumvarp til laga um launajöfnunarbætur, bætur almannatrygginga, verðlagsmál o. fl.